

Artykuł pt. „SignWriting – pismo migowe, które zachwyca głuchych na całym świecie” (ŚC IX/2004) spotkał się ze sporym zainteresowaniem czytelników. Pismo migowe, które powstało 30 lat temu, dopiero teraz zdobywa popularność na świecie. W Polsce na razie jest jeszcze mało znane, jedynie kilku lektorów polskiego języka migowego (PJM) na Uniwersytecie Warszawskim (UW) i mała grupka studentów UW i Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego zajmuje się SignWritingiem (SW) w praktyce: tworzy bazę znaków PJM w SW, wykorzystuje SW w dydaktyce PJM i w pracy badawczej nad PJM.

SignWriting nie został jednak pomysłany jako alternatywa dla istniejących metod nauczania dzieci niesłyszących. SW to po prostu pismo migowe do codziennego użytku – w domu, w szkole, korespondencji internetowej, w Internecie... Studenci słyszący, którzy uczą się SW na uniwersytecie, korzystają z SW, by zapisywać sobie, jak miga się dany znak. Niesłyszący, którzy dobrze migają, mogą wykorzystywać pismo migowe dla innych celów – ot, choćby do zapisywania własnych myśli we własnym języku. Istnieje obecnie kilka programów komputerowych, które pozwalają szybko pisać za pomocą SignWritingu, w tym pisać maile. Zachęcamy więc do nauczania się, jak zapisywać znaki polskiego języka migowego. Frajda gwarantowana!

W pierwszym odcinku kursu SignWritingu przypomnimy kilka podstawowych zasad ortograficznych pisma migowego.

Znaki migowe zapisujemy tak, jak widzimy je z własnej perspektywy. Można zapisywać znaki lewej ręki jako dominujące, ale najlepiej jest, gdy we wszystkich znakach ręką dominującą jest prawa. Trzymanie się tych zasad ułatwi wszystkim odczytywanie zapisanej treści. Znaki można pisać od lewej do prawej lub z góry na dół. Ten drugi sposób jest wygodniejszy (łatwiej się czyta zapisywane w ten sposób znaki).

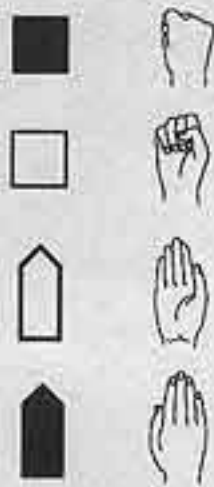
Wszyscy wiemy, jak się miga liczbami 1-9. Dlatego w tej lekcji wykorzystamy je jako przykład. Przed zapisaniem znaku na papierze lub

w komputerze wykonujemy dany znak i przyglądamy się, jaki jest w nim układ rąk i palców. Weźmy dla przykładu znak cyfry 1. Wykonujemy go w ten sposób, że zaciskamy cztery palce w pięść, a kciuk odginamy do góry. W takim układzie dłoni przed swoimi oczami mamy wnętrze dłoni (zasłonięte palcami). Dlatego symbol użyty do zapisania tego znaku musi być niewypełniony (biały).

Podobnie jest ze znakami cyfr od 2 do 5. Cyfry od 6 do 9 migamy zwykle w ten sposób, że przed oczami mamy grzbiety dłoni. Dla takich układów dłoni wykorzystujemy symbole wypełnione (czarne).

Prawda, że proste? Jeszcze przypomnimy, że zaciśnięta pięść (jak przy miganiu „A”) ma symbol czworokąta, zaś dłoń otwarta (jak przy miganiu „B”) – symbol sześciokąta:

Są to najbardziej podstawowe symbole SW.